

ցում մ'նալ, սակայն նրանք այժմ դիմել են Պատրիարքարան յայտնելով, որ իրանք վերադառնում են դէպի հայ մայրենի եկեղեցին և քահանաներ են խնդրում հովուելու իրանց:

ՀԱՅ ԿԱԹՈՒԼԻԿ ԵԿԵՂԵՑԻ

«ԲԵԼԷ» գրումէ

—Բեշթայէն Հոկտ. 31 թուով Կհեռագրեն թէ Հունգարիոյ կաթոլիկ հայերը պատուիրակութիւն մը զրկեք են կրթական նախարարին, խնդրելով որ Հունգարիոյ մէջ եպիսկոպոսական աթոռ մը հաստատուի: Կրթական նախարարն ընդունելով այս պատուիրակութիւնը, թէև այս խնդրանքին հաւանութիւն յայտնեք է, բայց ըսեք է թէ վերջնական որոշում մը տալը՝ Պապին հաւանութենէն կախում ունի: Հունգարիոյ հայերը վերջին ծայր բարեացակամ զգացումներ կտաճեն մաճառներու հանդէպ: ցարդ չորս հայեր իրը նախարար անդամակցած են Հունգարիոյ դահլիճին: Հայերը կիսափաքին եղեր իրենց եկեղեցիին մէջ Հունգարերէն լեզուով կատարել արարողութիւնները:

—Եթէ եկեղեցական արարողութիւնները հայերէն պէտք է չկատարուեն, եպիսկոպոսը հայ է եղել թէ օտար՝ տարբերութիւնը մեծ լինելու չէ:

ՌՈՒՍ ՊՐԱԽՈՍ. ԵԿԵՂԵՑԻ

—Դաւանափոխութիւնն պրախոսլաւների միջեւ: Պաշտօնական տեղեկութիւններից երևում է, որ կրօնի ազատութեան հրովարտակի հրատարակուելու օրից մինչև 1910 թ. յուլիսի 1-ը պրախոսլաւ դաւանութիւնից կաթոլիկութեան են անցել 233,000 մարդ, որից 168,000-ը Լեհաստանում և 65,000-ը՝ արևմտեան երկրում: Այդ թուի մէջ մտցուած են նաև կաթոլիկութիւն ընդունող միարարականները (ունիատներ-պապական պրախոսլաւ): Այդ ժամանակուայ ընթացքում բողոքականութիւն են ընդունել 14,500 հոգի, որից 12,000-ը՝ Մերձբալտեան նահանգներում: Մահմեդականութիւն են ընդունել 50,000 մարդ: Բացի դրանից 4000 հոգի ընդունել են հրէութիւն, 34000 հոգի բուդդայականութիւն և 150,000 հոգի վերադարձել են կաթոլիկութեան:

Церк. Вѣст.-ը (№ 41) առնելով Сотрудникъ братства

СВ. ГҮРІЯ թերթից (№ 47) արդարացի է համարում Անդրէյ Էպիսկոպոսի կարծիքը, թէ պրաւօսլաւ դաւանութիւնից հեռացողները կամ իրանք վատ քրիստոնեաներ են կամ ապրում են վատ քրիստոնեաների մէջ:

Քրիստոնէական կեանքը բարձրացնելու համար պէտք է որ պրաւօսլաւ քրիստոնեաները քրիստոնէական պարզ աշխարհայեացք ունենան և ապրեն ըստ հաւատոյ: Եթէ մեր կեանքը, ասում է Церк. Вѣст.-ը, ուղղուի Աստուծոյ պատուիրաններին համեմատ, եթէ մենք ինքներս կատարենք մեր այն պարտականութիւնները, որ դրուած են մեր վերայ գիտակցութեամբ, այն ժամանակ գուցէ կըվերջանան եկեղեցուց հեռացումները:

Առաջին փարզական դասընթացներ Մոսկվայում.

Нов. Врем. (հոկտ. 16.) գրում է, որ Մոսկվայի միտրոպոլիտ բարձր-սրբազան Վլադիմիրի թոյլտուութեամբ բացուել է Մոսկվայում թեմական առաջին քարոզչական դասընթացը, պատրաստելու քարոզիչներ, որ կարող լինէին մաքառելու ազանդաւորների, անհաւատութեան, սօցիալական պրօպագանդայի եւն. դէմ. դասընթացքի ժամանակամիջոցը վեց շաբաթ է:

Կովկասում պրաւօսլաւութիւն հառաւելու քնկերութիւնը իւր յիսնանամեայ յօբելեանը տօնեց նոյեմբերի 12-ին: Այդ յօբելեանի առիթով Թաֆաւոր Կայսրը Վրաստանի էկզարխ ինովկենտիօս արքեպիսկոպոսին շնորհեց վեղարի վերայ կրելու ադամանդեայ խաչ:

ՅՈՅՆ ՕՐԹՈԴՈՔՍ ԵԿԵՂԵՑԻ

Յայն պատրիարքի հրաժական

Տաճկաստանի լրագրները ընդարձակ յօդուածներ են նուիրում յոյն պատրիարքարանին: Ազգային ժողով գումարելու արգելքը կառավարութեան կողմից մեծապէս ազդել է յոյն հասարակութեան վերայ: Ազգային ժողով գումարելու նախաձեռնող համարում է Յովակիմ Գ.

պատրիարքը, Այժմ յայն հասարակութիւնը երկու խմբի է բաժանուած, ոմանք այն կարծիքի են, որ կառավարութեան բարեացակամութիւնը շահելու համար պէտք է զոհել պատրիարքին, հարկադրելով որ նա հրաժարուի, իսկ ոմանք, ընդհակառակն, կառավարութեան վարմունքը համարելով հակասահմանադրական և ոչ-օրինական, ջատագովում են պատրիարքի գործունէութեան եղանակը համարելով այն օրինական: Իրերի այս դրութեան մէջ լուրեր են տարածուած, թէ պատրիարքը արդէն հրաժարական է տուել և առանձնացել իւր բնակարանը, թէև նա նախագահում է Սինոդի և խառն ժողովի նիստերին:

ՀՈՌՄԷԱԿԱՆ ԿԱԹՈՒԼԻԿ ԵԿԵՂԵՑԻ

Հռովմի Բաղադրութիւնի հառը ընդդէմ կաթոլիկութեան.

Հռովմի քաղաքագլուխ Նաթանը հոկտեմբերի 20-ին ն. տ., իտալական թագաւորի Հռովմը գրաւելու քառասնամեակին, իւր ճառի մէջ համեմատութեան է առել հին պապական-Հռովմը, որ այժմ էլ գոյութիւն ունի Վատիկանում, նոր-իտալական Հռովմի հետ: Հին պապական Հռովմը, ասել է նա, ձգտում է խեղտել միտքը, վախնում է թարմ օգին հպելուց, որ եգիպտական մումիայի պէս մոխիր չդառնայ. դրա համար էլ դպրոցներից հալածում է լրագրները, կաթոլիկական հաւատը բանականութեան վարդապետութեան հետ հաշտեցնելու փորձերը դատապարտում է: Յիշելով Վատիկանի ժողովը, որի հետ զուգընթացաբար տեղի ունեցաւ պապի աշխարհական իշխանութեան անկումը, Նաթանը յայտնեց, որ պապի անսխալակտնութեան վարդապետութիւնը, յեղաշրջում է Աստուծոյ, մարդ դարձած, Որդու մասին, ս. Գրքի «յայտնութիւնը»: Անսխալակտնութեան վարդապետութիւնը նա համարել է հետեւանք այն բանին, որ պապը չէ ճանաչել ժողովուրդին, վախեցել է լուսից, գիտութիւնից և յառաջագիմութիւնից: